

ΕΤΟΣ 53ον

31 Ιουλίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 31 (2722)

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

«...τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι»

Όλοι οι άνθρωποι ζοῦν μαζί μέ ἄλλους. Δέν εἴμαστε μόνοι μας στή ζωή αὐτή. Ἔχουμε καί γνωστούς καί φίλους καί συνεργάτες. Εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά ἐλθουμε σέ ἐπικοινωνία μαζί τους. Οἱ σχέσεις μας πρέπει νά εἶναι χριστιανικές. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό σημερινό ἀνάγνωσμα μᾶς λέγει μεταξύ ἄλλων πῶς ὀφείλουμε νά συναγωνιζόμαστε ποιός θά δείξει τή μεγαλύτερη τιμή καί ἐκτίμηση στόν ἄλλο· «τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι» (Ρωμ. 12, 10). Ἔς δοῦμε, ὅμως, μέ μεγαλύτερη σαφήνεια τίς διαπροσωπικές σχέσεις τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ διαπροσωπικές σχέσεις τῶν ἀνθρώπων

Οἱ ἀνθρώπινες σχέσεις ἀναδεικνύουν τό πρόσωπο ἢ τό καταστρέφουν. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά λειτουργήσει στό σύνολο μέ τό δικό του προσωπικό τρόπο ὠφελώντας τοὺς ἄλλους κι ὄχι νά μπεῖ μέσα στά διάφορα συστήματα καί νά ἀφομοιωθεῖ. Γίνεται χρήσιμος, ὅταν εἶναι μαζί μέ τοὺς ἄλλους, ἀλλά διατηρώντας τά χαρακτηριστικά του στοιχεῖα κι ὄχι ὅταν ταυτίζεται μέ τοὺς ἄλλους, ἔστω κι ἂν αὐτοί εἶναι ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι ἕνα νούμερο στήν πηλθώρα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ᾽ ἕνα πρόσωπο μέ τοὺς θεῖους χαρακτήρες διά παντός ἐγχαραγμένους στή φύση του. Κατά τοὺς ἁγίους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας μόνον ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἄξιος προσκυντής τοῦ Θεοῦ. Σ' αὐτόν ὁ Θεός ἔδωσε τό προνόμιο νά εἶναι πηλασμένος σύμφωνα μέ τήν εἰκόνα Του. Μάλιστα γιά τόν ἄνθρωπο, ἐπειδή εἶναι ὁ πιό στενός συγγενής τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστός πού εἶναι τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, ντύνεται καί παίρνει ὅλη τήν ἀνθρώπινη φύση καί τή θεώνει. Δέν ὑπάρχει τιμιότερο πλάσμα ἀπ' τόν ἄνθρωπο πάνω στή γῆ «καί θνητοῦ μένοντος», κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μέ πολύ δυνατές παρατηρήσεις καί ἐκφράσεις χαρακτηρίζει τόν ἄνθρωπο. Ἔς ἀναφέρουμε μερικά δείγματα. Στήν πρὸς Κολλοσσαεῖς ἐπιστολή ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προτρέπει νά ντυθοῦμε τό Χριστό λέγοντας· «καί ἐνδυσάμενοι τόν νέον τόν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπί-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιβ' 6-14)

Τά χαρίσματα στή διακονία τῆς ἀγάπης

Ἄδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητεῖαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστιγυῶντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, **τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι**, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηοί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρασθε.

γνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν» (Κοθ. 3, 10).

Ἵ ἄνθρωπος εἶναι πρόσωπο

Ἡ ἡλέξη πρόσωπο μέσα στήν Ἐκκλησιαστική μας ζωὴ ἔχει πολὺ πηλατιὰ σημασία. Χρησιμοποιήθηκε ἀπὸ τοὺς Πατέρες γιὰ νὰ δηλωθεῖ ὁ αἰδιος τρόπος ὑπάρξεως τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἔχουμε τρία πρόσωπα καὶ μία οὐσία. «Ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τὰ τρία παραδέδοται, πρόσωπά τε καὶ ὀνόματα», γράφει ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης. Ὁ Χριστὸς μᾶς ἀποκάλυψε τὴ λειτουργία τῶν τριῶν Προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἔχουμε μία οὐσία, ἀλλὰ ἔχουμε καὶ τίς διακρίσεις τῶν Προσώπων. Τὸ ἀγέννητο τοῦ Πατέρα, τὸ γεννητὸ τοῦ Υἱοῦ καὶ τὸ ἐκπορευτὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὰ διακριτικὰ αὐτὰ συνιστοῦν καὶ τὰ πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἡ νόηση, ὁ λόγος καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, ἡ χρησιμοποίηση στίς διαπροσωπικές του σχέσεις τῆς ἀντωνυμίας ἐγώ, ἐσύ, αὐτός, τὸ μυστήριον τοῦ γάμου μέ τὴν ἐνότητα τοῦ ἀνδρα, τῆς γυναίκας καὶ τῶν παιδιῶν, δείχνουν τὴν ὑπαρξὴν τοῦ ἀνθρώπου ὡς προσώπου. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πρόσωπο καὶ μέ τὸν προσωπικὸν του ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ μέ τὴ βοήθεια τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ γίνεται καὶ προσωπικότητα. Ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην ἢ μὴ τῶν διαφόρων γεγονότων τῆς ζωῆς του, σκέπτεται καὶ ἐνεργεῖ. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε κοινὰ χαρακτηριστικὰ, ἀλλὰ καὶ ὁ καθένας ἔχει καὶ ἰδιαίτερα. Διακρινόμεσθε αὐστηρῶς ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου. Δέν εἴμαστε ἓνας σωρὸς ἀνθρώπων κατὰ πάντα ὁμοίων. Ἐάν παρατηρήσει κάποιος σωστά, θὰ δεῖ πῶς ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς ἔχει καὶ ἰδιαίτερα χαρίσματα. Ἄλλος εἶναι διδάσκαλος, ἄλλος ζωγράφος, ἄλλος μουσικός, ἄλλος καλὸς ἐπαγγελματίας κ.ἠ.π. Ἔχουμε τὴ φύσιν κοινὴ καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ἰδιαίτερα. Δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος ἀπόλυτα ὁμοῖος μέ ἓναν ἄλλο. Αὐτὸ εἶναι τιμητικὸν γιὰ τὸν ἄνθρωπον. Ὁ κάθε ἄνθρωπος εἶναι πρόσωπο.

Μορφές τῶν ἀνθρώπινων σχέσεων

Ἡ πιὸ συνθησιμένη ἀνθρώπινη σχέση μεταξύ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ φιιλία. Ἡ φιιλία κάνει τοὺς ἀνθρώπους νὰ συνδεθοῦν στενά καὶ νὰ ἔχουν κοινὴς ἐκδηλώσεις στό κοινωνικὸ σύνολο. Ἀρκεῖ ἡ φιιλία νὰ μὴ στηρίζεται σὲ ἀμαρτωλὴς βάσεις.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα διαφορετικά, σύμφωνα μέ τήν χάριν πού μᾶς ἐδόθηκε, ἄς τά χρησιμοποιοῦμεν, ἐάν προφητεῖαν, ἀνάλογα μέ τήν πίστιν μας, ἐάν ὑπηρεσίαν, εἰς τό ἔργον τῆς ὑπηρεσίας, ὁ διδάσκαλος, εἰς τήν διδασκαλίαν, ἐκεῖνος πού παρηγορεῖ, εἰς τήν παρηγορίαν, ἐκεῖνος πού δίνει κάτι, ἄς τό κάνη μέ γενναιοδωρίαν, ἐκεῖνος πού εἶναι προϊστάμενος, ἄς ἐργάζεται μέ ζήλον, ἐκεῖνος πού ἐλεεῖ, ἄς ἐλεῆ μέ χαράν. Ἡ ἀγάπη νά εἶναι εἰλικρινής. Μισεῖτε τό κακόν καί προσκολληῖσθε εἰς τό καλόν. Ὡς πρός τήν ἀδελφικήν ἀγάπην, νά εἴσθε γεμάτοι στοργήν ὁ ἕνας πρός τόν ἄλλον· **ὡς πρός τήν ἀμοιβαίαν ἐκτίμησιν, ὁ ἕνας νά ξεπερνᾷ τόν ἄλλον**· νά μή εἴσθε ὀκνηροί ὡς πρός τόν ζήλον, νά εἴσθε κατά τό πνεῦμα θερμοί, νά ὑπηρετῆτε τόν Κύριον, νά χαίρετε διά τήν ἐλπίδα σας, νά ἔχετε ὑπομονήν εἰς τήν θλίψιν, νά ἐπιμένετε εἰς τήν προσευχήν, νά συμμετέχετε εἰς τάς ἀνάγκας τῶν χριστιανῶν, τήν φιλοξενίαν νά ἐπιδιώκετε. Εὐλογοεῖτε ἐκεῖνους πού σᾶς διώκουν, εὐλογοεῖτε καί μή καταρᾶσθε.

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ.*)

Ἡ ἀληθινή ἀνθρώπινη σχέση εἶναι ἡ συναισθηματική καί ἐρωτική. Στήν ἐποχή μας ὅλα σφραγίζονται ἀπό τό σαρκικό πάθος καί εἶναι σκοπός καί ἐπιδίωξη πολλῶν ἀνθρώπων καί μάλιστα νέων νά ἔχουν πλήρεις σχέσεις μεταξύ τους. Ἡ ἀληθινή αὐτό προπαγανδίζεται σχεδόν ἀπ' ὅλους, σοβαροῦς καί μή, καί σέ μερικές περιπτώσεις καί ἀπό ἐκκλησιαστικούς ἀνθρώπους. Γνωρίζουμε ὅμως καλῶς πῶς πολλὰ ναυάγια καί πολλῆς ἰδιοτροπίες καί πολλῆς ἀρνήσεις καί πολλῆς ἐνοχές καί πολλῆς ἀντιδράσεις δημιουργοῦνται μέσα στήν ψυχή τῶν νέων πού ἀψήφησαν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Βαθιά μέσα στήν ψυχή τῶν νέων ὑπάρχει ἡ σταθερή ἀντίληψη πῶς αὐτό δέν εἶναι σωστό καί πῶς τοὺς χωρίζει ἀπό τό Θεό. Δέν θά πρέπει ἀκόμα νά ἡλισσοῦμε ὅτι καί ὁ διάβολος εἶναι πολυμήχανος καί μπλέκει πολλοὺς ἀπό τοὺς νέους, πού τοῦ κάνουν τά χατίρια, σέ πολλῆς περιπέτειες. Ἡ ἀληθινή ἀνθρώπινη σχέση εἶναι ἡ ἐπαγγελματική. Ἐδῶ ἔχουμε πολλῆς φορές ὄχι μόνο ναυάγια ἀλλὰ καί φοβερές κακοήθειες, γιατί οἱ σχέσεις αὐτές δέν εἶναι εἰλικρινεῖς. Ἡ ἀληθινή εἶδος σχέση εἶναι ἡ πνευματική, μεταξύ Πνευματικοῦ καί ἐξομολογουμένου. Εἶναι ἀπαραίτητη, ἀρκεῖ νά μὴν καταδουλιώνεται ὁ ἐξομολογούμενος καί χάνει τήν προσωπικότητά του. Νά δώσει ὁ Θεός ὅλες οἱ ἀνθρώπινες σχέσεις μας νά βασίζονται στή χάρη τοῦ Θεοῦ καί στά εὐγενῆ στοιχεῖα τῆς ἀνθρώπινος φύσεώς μας. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

31 Ἰουλίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Εὐδοκίμου δικαίου († θ' αἰ.), προεόρτια τῆς Προόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: Σ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. 1β' 6-14 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ' 1-8.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Αὐγούστου, Ζ' Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. 1ε' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ' 27-35.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

ΘΕΟΜΗΤΩΡ τοῦ ἁγίου Νικολάου Καβάσιλα (λόγοι στή Γέννηση, τόν Εὐαγγελισμό καί τήν Κοίμηση· μέ εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια).

ΘΕΟΤΟΚΟΣ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ (ὁμιλία στή Γέννηση καί τρεῖς ἐγκωμιαστικοί λόγοι στήν Κοίμηση· μέ εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια).

ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (Μητροπ. πρ. Πατρῶν Νικοδήμου) 102 κηρύγματα γιά τόν Ἀκάθιστο Ὕμνο, τήν Ὁδή τῆς Θεοτόκου καί τό Θεομητορικό ἔορτολόγιο.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ (Μητροπ. πρ Πατρῶν Νικοδήμου) 98 κηρύγματα γιά τή Μικρή καί Μεγάλη Παράκληση καί τά ἀγιογραφικά καί ψαλμικά ἀναγνώσματα τους.

ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΑἶΝΟΣ (Μητροπ. Γουμενίσσης Δημητρίου). Ἐντρύφημα τῶν πιστῶν, μέ ὕμνολογικό καί πατερικό ὕλικό γιά θεομητορικές ἐορτές.

ΟΙ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ (νῦν Μητροπ. Φθιώτιδος Νικολάου). Οἱ ἱερές ἐμφάνσεις τῆς Παναγίας σέ Ἁγίους, οἱ ὀλοφάνερες παρουσίες τῆς στούς πιστούς.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Γεωργίας Π. Κουνάβη). Τό πρόσωπο τῆς Παναγίας γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου.

Η ΠΑΡΘΕΝΟΜΗΤΩΡ (Ἀρχιμ. Καλλίστρατου Λυράκη).

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΣΤΗ ΔΥΣΗ

«Ἡ δική μας Ὁρθόδοξη παράδοση τῆς Ἀνατολῆς - ἄμεσα ἢ ἔμμεσα- ἔδωσε στή δύση ὅ,τι βαθύτερο ἀκριβῶς ἔχει νά παρουσιάσει ἐκείνη πνευματικά. Καί ὅταν λέμε δική μας δέν ἐννοοῦμε πῶς ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες δώσαμε στούς ἄλλους τίποτα, ἢ πῶς ἡ Ὁρθόδοξη παράδοση ἀνήκει σέ ἐμᾶς, εἶναι ἐθνική ἢ φυλετική, ἀλλά πῶς ἐμεῖς ἀνήκουμε σέ αὐτή κατά τό ποσοστό πού γινόμαστε ἐμεῖς λαός ἅγιος Χριστοῦ, καθὼς ἔγραφε ὁ Φώτιος ἀπό τήν ἔξορία (Ἐπιστ. 126), καί μόνο κατά τό ποσοστό αὐτό, ὅσο τήν ἔχουμε ἢ τήν ἀκολουθᾶμε, μπορούμε τήν Ὁρθόδοξη παράδοση νά τή λέμε δική μας· ποτέ ἐθνικά ἢ φυλετικά».

Ζήσιμος ΛΟΡΕΝΤΖΑΤΟΣ

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>
